

**НАЦИОНАЛНА МУЗИКАЛНА АКАДЕМИЯ
„ПРОФ. ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ”**

С Т А Н О В И Щ Е

от проф. д-р Иван Стоянов Димитров
преподавател по бас китара в катедра „Поп и джаз изкуство”
в НМА „Проф. Панчо Владигеров”
на дисертационен труд на Ли Анлонг на тема:

„Връзка и паралел между композицията в китайската народна музика и европейския джаз и поп музика”

за присъждане на образователната и научна степен “доктор”
в научно направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

Трудът на Ли Анлонг се фокусира върху историческото развитие на китайската народна и популярна музика, както и съчетаването между китайската национална музика и европейския джаз. С историческото си развитие в Китай, джазът оказва огромно влияние върху китайската музика. Това подтиква китайските музиканти да правят опити да обединят народната музика с джаза в една обща хармония и ритъм. Докторантът от най-ранна възраст се увлича по музиката, и започва да изучава саксофон в средното училище при Лиу Дзие, който преподава класически саксофон и под негово ръководство многократно участва в различни концерти. По-късно в Тиендзинския педагогически университет в Китай, Лий Анлонг е студент на известния саксофонист Уан Тунфън и през този период се запознава по-отблизо с джаз музиката. По време на следването си в НМА „Проф. П. Владигеров” Лий Анлонг е в класа на изтъкнатия наш джазов саксофонист доц. Влаю Влаев, при когото продължава обучението си в същият жанр и получава магистърска степен по „Поп и джаз саксофон”.

Дисертационният труд на Лий Анлонг се състои от 226 стр. и е структуриран в увод, 11 глави, заключение, справка за основните приноси на дисертационния труд, публикации, творческа автобиография и библиография включваща 23 източника.

Представената разработка е добре структурирана, логично обоснована и представлява завършено научно изследване.

Тематиката е „Връзка и паралел между композицията в китайската народна музика и европейският джаз и поп музика“. Целта – запознаването с особеностите на китайския джаз е ясно поставена, а въпросите – точно формулирани.

Методологическата основа на дисертацията е основа за постигане на целта и поставените задачи на разработката. Използвани са методите сравнителен анализ и емпиричен метод.

В Първа глава е направен обзор на Китайското фолклорно музикално изкуство, когато се появяват големите дворцови оркестри по времето на златния век при династия Тан, когато местната музика е сред най-развитите в световен план и оказва значително влияние върху еволюцията на музиката в югоизточна Азия.

В Глава втора е представена епохата, през която Китайското общество преминава от робовладелски към феодален строй и са разгледани факторите, които стимулират осезаемо развитието на изпълнителското изкуство, прогреса на музикалните инструменти и появата на теоретични наблюдения относно скалите, ладовете и модулацията

В Трета глава се разглеждат особеностите на китайския музикален стил. Специално внимание е обърнато на взаимодействието между различните музикални направления от централнокитайската равнина, „музиката на четирите предела“, и чуждестранната музика. Текстът е

съобразен със спецификата на изискванията за научно изследване – богата информация, позоваваща се на данни свързани със стиловите характеристики, формирали се в хода на дългото историческо развитие на вокалната китайската фолклорна музика.

В **Четвърта глава** авторът представя задълбочено изследване на китайската фолклорна музика, както и съпоставката и с европейската култура.

В **Пета глава** на труда се дискутират процесите на структурното изграждане на импровизационни модели на базата на китайската фолклорна музика, като за сравнение е направен анализ на конкретни музикални произведения – 15 на брой.

В **Шеста глава** са засегнати четирите основни етапа от развитието на китайската популярна музика от края на 20-те и началото на 30-те години на XX век до днес, като се изследва ускореното развитие на съвременните китайски популярни песни под влиянието на новата музикална вълна, идваща от Хонконг и Тайван.

В **Седма глава** са засегнати индивидуалните стилистични особености при поп пеенето, в изследователската сфера на вокалната музика. Детайлно е разгледано зараждането на поп пеенето - неравноделно пеене с фонационно дишане, рок пеенето, речитативното пеене, както и въздействието на европейското и американското музикално влияние в края на 90-те години на миналия век.

В **Осма глава** авторът подробно изяснява взаимоотношенията между китайската фолклорна и популярна музика, събира различни гледни точки, цялостно представя развитието на китайската народна музика.

В **Девета глава “Паралел между метрума на китайския фолклор и класическия европейски джаз”** докторантът дава адекватни научни

отговори на няколко равнища, свързани с разликата между двата ритмични модела - пулсацията при суинга и акцентите в китайската музика (бан йен).

В Десета глава ценни научни аргументи конкретизират взаимоотношенията между традиционната китайската музикална теория и съвременната концепция за блус скала. По сходен метод е направена характеристика на пентатоничната скала и е разяснен нейният тонов състав.

В Единадесета глава изследването е насочено към взаимодействието между китайската фолклорна музика и европейската популярна и джаз музика. Направен е анализ на общите аспекти на композирането при фолклорната и джаз музиката, които са носители на типични характеристики за културата на своята епоха, като разглежда възможността на традиционната китайска музика да намери своята приемственост в популярната и джаз музика в съвременното общество.

Считам, че настоящият дисертационен труд има приносен характер, богат е на съдържание и обръща сериозно внимание на връзките между теорията и практиката, обединявайки академичността и практичността, наблягайки на развитието на китайската фолклорна музика, спецификата на китайската популярна музика, както и взаимоотношенията между тези две направления със съвременния джаз.

Казаното до тук ми дава достатъчно основание да дам положителна оценка на дисертационния труд и препоръчвам на уважаемото научно жури да присъди на Ли Анлонг научно образователната степен “ДОКТОР”.

03. 10. 2019г.

/ проф. д-р Иван Стоянов /